

Szabályrendeletek az államerdészeti szolgálat köréből.

I.

Az erdészeti évi zárszámadások elkészítésénél az év elején és végén kimutatandó anyagkészletek értékének megállapításáról.

1876. évi 38.728. szám.

(Körrendelet valamennyi m. kir. jószágigazgatósághoz és a két főerdőhivatalhoz.)

Tapasztaltatott, hogy az (igazgatóság, főerdőhivatal) az évi zárszámadások szerkesztésénél az év elején és végén kimutatandó anyagkészletek értékét mindenkor az árszabályok alapján számítja ki, s az így tévesen nyert értéket veszi fel a zárszámadásba.

Miután ezen visszás eljárás folytán az anyagkészletek értéke ugy az év elején, mint annak végén a valóságnak nem felel meg, hanem az értéket a ténylegesnél jóval magasabbnak tünteti elő, rendeltetik:

Az anyagkészletek az év elején és az év végén — legyenek azok akár raktárakban, vágásokban vagy folyók partjain elhelyezve — csak azon költséggel veendőek számba a zárszámadás összeállításánál, a melybe termelésük és szállításuk, szóval kiállításuk került odáig, a hol azok éppen elhelyezvék.

Azon esetben, ha a vágásokban, a folyók partjain vagy a raktárakban netalán olyan fa is lenne, mely már korhadásnak indult, s így már a kiállítási költségeknél is kisebb értékkel bír; a zárszámadásba ezen fának csakis a valóságnak megfelelő értéke veendő fel, s ha ezen korhadt fa egyáltalában már nem értékesíthető, az egyáltalában figyelmen kívül hagyandó a zárszámadás összeállításánál, figyelmeztetvén a (czim), hogy annak leírása végett azonnal jelentés teendő a ministeriumhoz.

E rendelkezésből kifolyólag utasittatik az (igazgatóság, főerdőhivatal), hogy a f. évre szerkesztendő zárszámadások helyes egybeállíthatása czéljából már a f. év elején kimutató anyagkészlet értékét, — hivatkozással ezen körrendeletre, — a fenti szabály szerint állapítsa meg, illetőleg az év elején mutatkozott anyagértéket a szerint helyesbitse, jövőre pedig a zárszámadás készítésénél a fenti határozatot szigoruan tartsa szem előtt.

Budapesten, 1876. évi szeptemberhó 8-án.

II.

A rendelkezés alá jutott gazdasági és erdészeti tisztviselőkkel követendő eljárás tárgyában.

1876. évi 16.484. szám.

(Körrendelet valamennyi jószágigazgatósághoz, a marmaros-szigeti bányáigazgatósághoz, a nagybányai és ungvári főerdőhivatalhoz és a zágrábi orsz. pénzügyigazgatósághoz.)

A rendelkezési állapotba helyezett erdészeti és gazdasági tisztviselőkre nézve ezennel rendeltetik, hogy azoknak tehermentes illetményeik, mint fizetésük kiegészítő része, a kedvezményi év tartamára összes memmységben és minden levonás nélkül kiszolgáltatódnak.

Miután továbbá jelenleg általánosán minden államhivatalnok állomásának megfelelő lakpénzben részesül, ezennel rendeltetik, hogy a rendelkezés alatti gazdasági és erdészeti tisztviselő a kedvezményi év tartamára vagy természetbeni lakásban meghagyandó, vagy pedig, ha a lakház más czélokra vétetik igénybe, neki a szabályszerű lakpénz a kedvezményi év tartama alatt kifizetendő.

Oly esetekben pedig, midőn valamely rendelkezés alá jutott tisztviselő alsóbb rang és csekélyebb fizetéssel és kisebb

lakpénzzel összekötött állomásra neveztetik ki, előbbi minőségében élvezett fizetését megtartja olykép, hogy az előbbi és tehermentes illetményeinek értéke, melyekben a magasabb lakpénz is benfoglaltatik, az e részben fennálló szabályok értelmében kiszámítandó, és a különbség neki mint fizetési pótlék megadandó.

Budapesten, 1876. augusztushó 24-én.

Észrevételek „a fagynak a növény szervezetre való visszahatása“ czimű közleményre.

Az „Erdészeti Lapok“ f. é. VIII. füzetében a fagynak a növény szervezetre való visszahatásáról értekező cikk végpontjában az van mondva, hogy „a dér bizonyos viszonyok között életmentője lehet a növénynek.“

Ezen eszme a maga nemében új lévén, méltán magára vonhatta e lap olvasóinak figyelmét.

Mikor és hol vette ezt a közlő ur észre és egyáltalában mi jogosította fel őt ezen következtetésre?

Megfoghatatlan az egész, annyival is inkább, mert noha a növény kimúltát ő maga is a fagy után bekövetkező rögtöni hőváltozás eredményének tanulni ismerte, más felől azt is megfigyelhette, hogy a dér rendszerint szűk, mély és nedves völgyekben a legnagyobb, s noha itt a felengedés, mely kétségtelenül a növényélet működésének javára csik, leglassabban megy végbe, mind annak daczára a fagyokozta károk mindig a legérzékenyebbek. Mert minél hiányosabb a dérképződés, annál enyhébb a fagy káros hatása is. A miből azon gyakorlati szabály is magyarázható, hogy mindenhol ott, a hol az ember beleavatkozása engedi, a növény szervek életének biztosítása céljából a dérképződés meggátlására kell törekedni.